

SOUHRN

Pryskyřičné laky se v malířství používají od 11. století. Jejich úkolem je chránit umělecké dílo před nepříznivými vlivy okolního prostředí a mnohdy jej také dotváří i po stránce umělecké. Ačkoliv se v současné době často používají syntetické laky, zvláště v případě moderního umění, použití přírodních materiálů je stále velmi rozšířené a nejen při restaurování historických obrazů a polychromií.

Pro přípravu pryskyřičných laků se využívá bohaté nabídky přírodních pryskyřic (damara, mastix, kopály, kalafuna atd.), které se odlišují svým složením a z toho také vyplývajícími různými fyzikálními vlastnostmi jako je například křehkost, rozpustnost a v neposlední řadě různé tmavnutí laku. Z těchto důvodů je nutné znát jeho složení, aby mohl být při restaurování bezpečně odstraněn a následně i nahrazen lakem o stejném materiálovém složení. Nejrozšířenější analytickou metodou k určování přírodních pryskyřic je plynová chromatografie, která využívá celou řadu derivatizačních činidel.

Úkolem této diplomové práce bylo nalézt nejvhodnější separační podmínky sloužící k identifikaci pryskyřic metodou plynové chromatografie kombinované s plamenově ionizačním detektorem (GC-FID).